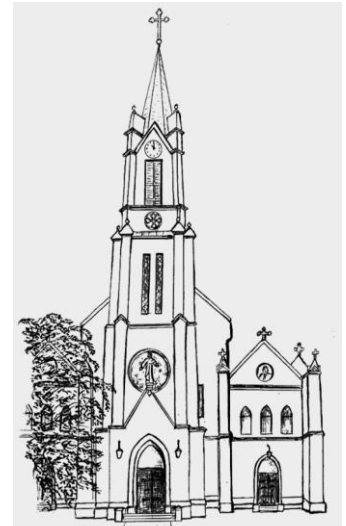

Főplébániai Hírlevél

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2015. december 25.

Karácsony - Jézus születése

Karácsony és újév az Irgalmasság évében

Betlehemben járunk. A római népszámlálás miatt a szokásosnál nagyobb a nyüzsgés a kis településen. Egy ágrólszakadt fiatal pár szállást keres, ahol álomra hajthatja a fejét, egy József nevű ezermester és jegyese, Mária, aki várandós. Az éjszaka során Mária egy útszéli barlangban vagy melléképületben levő istállóban életet ad gyermekének, aki a Jézus nevet kapja. Mi krisztuskövetők, szívünk egész szeretetével emlékezünk erre az eseményre, mert ezzel kezdetét veszi a Teremtő köztünk lakásának története. A karácsony ünneplése, az Isten szeretetének a megjelenése és befogadása programot is ad nekünk. Szeretetteljesebb életre hív. Babits Mihály talán éppen az isteni és az emberi szeretet találkozásának karácsonyi ámulatában írta „Karácsony felé” című versében:

*Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!*

*Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyűjts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.*

Érdeemes lesz ebben az évben is letérdelnünk a betlehemi jászol mellé, hogy újból megsejtsünk valamit karácsony titkából. Világos, hogy nem történelemkönyvek számára íródott le ez a szimbolikus jelentést is hordozó elbeszélés. És nem a történeti

hitelesség szerint formázzuk meg a születés tényét a betlehemben, állatokkal, kifaragott figurákkal. Adva van egy történeti tény, Jézus születése, amihez kapcsolódik egy teológiai jelentés, ami igen színes, már csak a két evangélista, Lukács és Máté sajátos látásmódja miatt is. Máté például azoknak a keresztényeknek írt, akik a zsidó hitről tértek át, nála ezért az a rendkívül hangsúlyos, hogy Jézus születése beteljesíti az ószövetségi jóslatokat.

Tehát mit kérjünk a kis Jézustól, amikor elébe térdelünk a jászolnál? Miben segítsen?

ÉRTÜNK SZÜLETETT KRISZTUS

Az első, mielőtt elindulnánk otthonunk vagy a világ felé, teletöltekezni örömmel, ujjongással, békével, szeretettel. Olyan túlcsonduló legyen bennünk karácsony öröme, hogy a zsolttárossal együtt mindenkinek, akivel csak találkozunk, ezt osszuk meg! Imádkozd ezt a gyönyörű zsolttárt: (Zsolt 96,1-3;11-12)

„Énekeljétek új éneket az Úrnak, minden föld zengjen dalt az Úrnak!

Énekeljétek az Úrnak és áldjátok nevét, naponként hirdessétek üdvösségét!

Hirdessétek dicsőségét a pogányok között, csodatetteit minden nép előtt!

Örüljön az ég, ujjongjon a föld, vele együtt zengjen a tenger, s ami benne van!

Vigadjon a rét és minden virága, örüljenek az erdő fái az Úr színe előtt!”

Addig ismételd e zsoltárt, amíg nem telítődik szíved Isten iránti túlcorduló szeretettel. Amikor már úgy érzed, hogy most is tanultál valamit Jézustól, öröm van a szívedben, akkor ezt meg kell osztani, el kell mondani! Kiknek, hogyan? Persze az egész világnak. De azért ez nem megy, egy szegletet választunk ki belőle, a karácsonykor legfontosabbat, Isten

hozzánk lehajló irgalmát. Ajánlom Benedek Elek szép versét programadónak:

Jézus tanítványa voltam,
Gyerekekhez lehajoltam,
A szívemhez fölemeltem,
Szeretetre így neveltem.

Urunk, Jézus Krisztus! A világnak szüksége van rád, a mai korban inkább, mint valaha. Urunk, Jézus, csak te tudsz megfelelni összes kívánságunknak, betölteni lelki ürességünket. Te tudsz hathatósan, de szelíden a jó felé irányítani bennünket. Segítsd családjaink életét, adj erőt az apostolkodáshoz! Add meg az örömet, hogy általad bensőséges hitbeli életet éljünk!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindenkinek áldott, szép ünnepeket! - Zoltán atya

Velünk az Isten!

„Az örök Atyának örök fényességét húsba öltözve fogjuk látni most, a Gyermekistent pólyába takarva.” (részlet egy középkori énekből)

Karácsonykor Jézus Krisztus születését ünnepeljük. Arra emlékezünk, hogy az Isten emberré lett Krisztusban. Milyen üzenetet hordozhat ma számunkra, hogy az Isten emberré lett? Mit jelent a megtestesülés? Hogyan is van velünk az Isten? Ezekre a kérdésekre keressük a választ ebben az írásban.

Először is vegyük a megtestesülés fogalmát. A hétköznapi beszédünkben nem túl gyakran használjuk ezt a szót. De ha megpróbálunk rokon értelmű szavakat keresni hozzá, talán közelebb kerülhet hozzánk. A *'megtestesül'* szó helyett például mondhatjuk azt, hogy *testet ölt*. Ha valami testet ölt, akkor alakot is nyer, és így érzékelhetővé, láthatóvá, kézzelfoghatóvá válik. Ennek szemléltetésére gondolhatunk egy festőre, aki – mielőtt nekifogna a festéshez – képzeletében megalkotja a kompozíciót, majd ecsetet ragadva elkezdi megformálni alakjait. Megtestesíti őket. Vagy nem is kell ilyen messzire mennünk e fogalom jobb megértéséhez, mikor Babits Mihályt idézve azt mondjuk, hogy az egyszerű, hétköznapi szavaink nem mások, mint testet öltött gondolataink. (Másképpen fogalmazva: „a szó a megtestesült gondolat.”)

Ha kezünkbe vesszük a Szentírást, János apostol evangéliumának bevezető soraiban a következőket olvashatjuk: „Az Ige testté lett, és köztünk lakott...”

Mit is jelent ez? Szent Pál apostol nyomán azt, hogy Jézus Krisztus „az Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, melyhez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgálai alakot öltött, kiüresítette önmagát, és hasonló lett az emberekhez.” (Fil 2,6) Az Isten Fia tehát emberré lett, hasonló lett mihozzánk. A világtörténelemben ez egy teljesen egyedülálló esemény; keresztény hitünknek egyik sarkalatos pontja.

Fölmerülhet bennünk a kérdés: miért is lett testté az Ige, az Isten Fia miért lett emberré? Vasárnapról vasárnapra, a Hiszekegyben valljuk, hogy *értünk, emberekért és a mi üdvösségünkért...* Azért, hogy megismerhessük Isten szeretetét. Azért, hogy bennünket „az isteni természet részeseivé tegyen” (2Pt 1,4). Vagy, ahogy Szent Ágoston írja: „Isten emberré lett, hogy az ember Istenné legyen”.

Milyen nagyszerű, hogy ilyen Istenünk van! Azért testesült meg, hogy megismerhessük az Ő szeretetét. Annyira szerette ugyanis a világot, „hogy egyszülött

Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3, 16) Jézus példát adott nekünk: élete, tettei, szavai mind-mind az Atya szeretetéről tanúskodnak.

Azzal, hogy az Isten Fia megtestesült, nem felnőtt emberként jött közénk, hanem kisgyermekként, „pólyába takarva”. És ez óriási dolog! Többek között azért, mert érthetővé válik általa, hogy az ember nem készen jön a világra. Növekednie, fejlődnie kell, újabb és újabb életfolyamatokba és lehetőségekbe kell begyakorolnia magát, kísértésekből és tévedésekből kell tanulnia. *„Ez fájdalmas, de egyben felszabadító tény: nem kell tökéletesnek lennünk, nem kell kezdettől fogva a végén, a célnál lennünk. A növekedés állapotában vagyunk, és maradunk is egész életünk során.”* (Willi Lambert SJ) Érdemes ezt a szívünkbe vésnünk!

Jézus azzal, hogy közénk jött, új parancsot adott nekünk, hogy szeressük egymást, ahogy Ő szeretett minket. Az Ő példája nyomán szeretetünk a legkülönfélébb módon ölthet testet. Például úgy, hogy szeretteinket ajándékokkal lepjük meg. Azonban nem csak a színes papírba csomagolt tárgyak, dolgok lehetnek ajándékok, hanem az időnk, a figyelmünk, a szavaink, melyek gyakran sokkal maradandóbb nyomot hagynak, sőt, a másik számára forrássá is válhatnak, melyből mindannyian erőt, lendületet nyerhetünk.

A megtestesülés tehát így jelentheti azt is, hogy az Isten velünk van. *‘Valahogy úgy, ahogyan Jézus, valahogyan úgy cselekedjünk’,* hisz Ő az út, az igazság és az élet, csak általa juthatunk el az Atyához. Kövessük őt, aki ma is jelen van köztünk az Oltáriszentségben, vagy akkor, ha ketten-hárman összegyűlünk a nevében, vagy ha

szeretettel vagyunk egymás iránt. Ő mindig velünk van, még akkor is, ha gondok, nehézségek homályosítják el látásunkat. Úgy, ahogyan ez az alábbi vers is hirdeti:

A múltad sötétjébe,
és a jövőd bizonytalanságába,
a segítőkészséged áldásába
és a tehetetlenséged nyomorába
helyezem ígéretem: Én itt vagyok!

Az érzelmeid játékába
és a gondolataid komolyságába;
a hallgatásod gazdagságába
és szavaid szegénységébe
helyezem ígéretem: Én itt vagyok!

A feladataid sokszínűségébe,
és elfoglaltságod ürességébe,
a képességeid sokaságába
és tehetséged határaiba
helyezem ígéretem: Én itt vagyok!

A beszélgetéseid sikerébe,
és imád unalmasságába,
sikered örömébe
és az elakadásod fájalmába
helyezem ígéretem: Én itt vagyok!

A hétköznapjaid szorításába,
és álmaid messzeségébe,
értelmed gyöngeségébe,
és szíved erejébe
helyezem ígéretem: Én itt vagyok!

Én itt vagyok mindig veled, hiszen
Én vagyok, „aki vagyok”!
(ismeretlen szerző)

Nagy Sándor diakónus

Az irgalmasság szent éve

A rendkívüli szentév mottója: „Irgalmasok, mint az Atya”. A jubileumi év 2015. december 8-án, Szeplőtelen Fogantatás ünnepén kezdődik, és 2016. november 20-án, Krisztus Király ünnepén zárul. Szentatyánk Rómában a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén a Szent Péter bazilikában megnyitotta a Szent Kaput, amely ez alkalommal az Irgalmasság kapuja lesz. Aki majd átlép rajta, megtapasztalja a vigasztaló, megbocsátó és reményt adó Isten szeretetét.

Az irgalmasság évének megnyitása egybeesik a korszakalkotó II. Vatikáni zsinat lezárásának 50. évfordulójával, amely „ledöntötte azokat a magas falakat, amelyek túl sok időn át bezárták az egyházat egy kiváltságos erődítménybe.” A szigor fegyvere helyett az egyház az irgalmasság orvosságát kínálja fel. Az irgalmasság alapvető törvény: Isten vétkeink ellenére megbocsájt és szeret minket. Mindnyájan arra kaptunk meghívást, hogy irgalmasságban éljünk: a sértések

megbocsátása alapvető kötelességünk. Ez sokszor nehéznek tűnik, de szükséges ahhoz, hogy szívünkben megvalósuljon a béke, és hogy boldogan éljünk. A megbocsátás „olyan erő, amely új életre kelt és bátorsággal tölt el, hogy reménnyel tekintsünk a jövőbe.”

Szentatyánk gyakorlati tanácsokat is ad a jubileumi évre: ne bíraskodjunk, és ne ítélkezzünk, hanem bocsássunk meg és adakozzunk, maradjunk távol a pletykáktól, vegyük észre a jót, amely mindenkiben jelen van.

Tegyük egy zárandoklatot, mert ez „tényleges jele lesz annak, hogy az irgalmasság is egy olyan elérendő cél, amely elkötelezettséget és áldozathozatalt kíván”.

Nyissuk meg szívünket a lét periferiáján élőknek, vigyünk vigaszt, irgalmasságot, szolidaritást és figyelmet a szenvedőknek és nélkülözőknek, azoknak, akiket megfosztottak

az emberi méltóságuktól. Együttesen le tudjuk küzdeni a közöny korlátait, az önzést és az álszentséget. Jézus azt tanítja, hogy vigyünk vigaszt a szegényeknek, a modern rabszolgaság foglyainak, adjuk vissza a látást azoknak, akik magukba zárkóztak, legyünk képesek arra, hogy legyőzzük a tudatlanságot, amelyben emberek milliói élnek, különös tekintettel azokra a gyermekekre, akiknek nincs megfelelő segítségük, hogy kilépjenek a nyomorból.

Szentatyánk a különböző „bűncsoportokhoz” fordul, hogy változtassanak életükön. A pénz nem ad igazi boldogságot, a pénz halmozására irányuló erőszak senkit sem tesz hatalmassá, sem halhatatlanná. A korrupció „a társadalom rothadó sebe”, olyan kísértés, amelytől senki sem érezheti magát mentesnek.” A korrupciót fel kell számolni a magán és társadalmi életből, „az óvatosság, éberség, lojalitás, átláthatóság eszközeivel, amelyhez kapcsolódik a feljelentéshez való bátorság.”

A pápa a vallásközi párbeszédre hívja meg a zsidó és iszlám vallás képviselőit, hisz ők is az irgalmasságot „Isten egyik legjellemzőbb tulajdonságának” tekintik.

Az igazságosság és az irgalmasság nem állnak szemben egymással. Aki megtéved, annak büntetés jár, ez azonban a megtérés kezdete. Isten felkínálja a lehetőséget a bűnösnek, hogy „megbánja bűnét, megtérjen és higgyen.” Isten mindenki előtt szélesre tárja befogadó szívét.

Az Irgalmasság jubileumi szent éve plébániánkon

- A vasárnapi szentmise előtt a Szentatya szent évi imáinak elimádkozása.
- 2016. január 10-én, a 9 órás szentmise után, az isteni irgalmasság atyjának, Szent II. János Pál pápa tiszteletére nevezünk el a plébánia emeleti nagytermét.
- Március 4-5. péntek, szombat:
Huszonegy óra az Úrért! - Mi is bekapcsolódunk az imafüzérbe! Péntek estétől szombat estig, imaprogramokkal, szentgyónással a templomban és a plébánián!
- Március 5. szombat délután-este, Varga László atya nagyböjti lelkigyakorlata lesz az isteni irgalmasság jegyében.
- Április második fele: plébániai zárandoklatot szervezünk Rómába, a Szentatyához.
- Május 7. szombat: plébániai gyalogos zárandoklat. Ebben az évben Máriaremetére zárandokolunk, az ottani szentkapuhoz. A Mária út egy kis darabját tesszük meg.
Természetesen szeretnénk még több és gazdagabb programot megvalósítani, ez az első egyháztanács ülésünk témája lesz.

Ferenc pápa mondja: "Az irgalmasság képes megváltoztatni a világot!"

Én is gyakran imádkozom így: Uram, bűnös ember vagyok. Jöjj el irgalmaddal! Ti is naponta mondjátok el ezt a szép és egyszerű imát!"

A szentév imái

Ferenc pápa imája az irgalmasság rendkívüli szentévére

Urunk, Jézus Krisztus, Te arra hívsz minket, hogy irgalmasok legyünk, mint a Mennyei Atya. Kérünk Téged, mutasd meg nekünk arcodat! A te szerető tekinteted megszabadította Zakeust és Mátét a pénz rabszolgaságából; a házasságtörő asszonyt és Magdolnát attól, hogy boldogságukat a teremtményekben keressék. Tekinteted sírva fakasztotta Pétert a tagadása után, és biztosította a mennyországot a bűnbánó latornak. Add, hogy valamennyien megértsük szavaidat, melyeket a samariai asszonynak mondtál, és mindennap felismerjük „az Isten ajándékát!”

Te vagy a láthatatlan Atya látható arca, azé az Istené, aki mindenhatóságát elsősorban a megbocsátáson és az irgalmasságon keresztül mutatja meg. Add, hogy az egyház a világban a Te látható arcod legyen, az ő Uráé, aki dicsőségesen feltámadt. Te papjaidat is gyengédséggel akarod felruházni, hogy igaz együttérzéssel viseltessenek azok iránt, akik tudatlanságban és tévedésben vannak: tedd, hogy bárki hozzájuk járul, úgy érezze, hogy Isten várja, szereti őt és megbocsát neki.

Küldd el Lelkedet, és szentelj meg bennünket, hogy az Irgalmasság Jubileuma az Úr kegyelmi éve legyen, és egyházad megújult lelkesedéssel vihesse el a szegényeknek az örömhírt, hirdesse a börtönök foglyainak és az elnyomottaknak a szabadulást, a vakoknak pedig adja vissza látásukat.

Szűz Mária, az Irgalmasság Anyja közbenjárására kérjük ezt Tőled, aki élsz és uralkodol, az Atyával és a Szentlélekkel, örökkön örökké. Ámen.

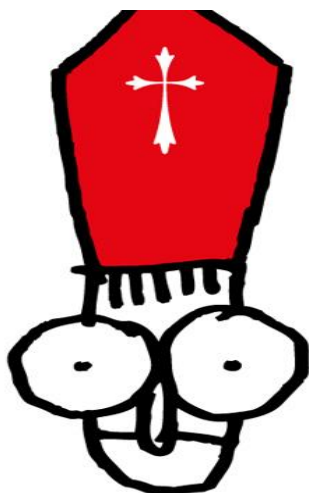
Ferenc pápa imája a szent kapu előtt, december 8-án, a Szentkapu megnyitásakor:

Imádkozzunk!

Istenünk, te mindenhatóságodat főleg irgalmasságoddal és megbocsátásoddal mutatod meg. Add, hogy az evangélium örömeiben éljük meg ezt a kegyelmi esztendőt, ezt az irántad és a testvéreink iránti szeretetre alkalmas időszakot.

Áraszd ránk továbbra is Szentlelkedet, hogy ne fáradjunk bele tekintetünket bizalommal afelé fordítani, akinek szívét átszúrtuk, a te emberré lett Fiad felé, aki a te végtelen irgalmad tündöklő arca, biztos menedék mindnyájunk, bűnösök számára, akik rászorulunk a megbocsátásra, a békére, a felszabadító és üdvözítő igazságra. Ő a kapu, akin keresztül hozzád jövünk, aki a vigasztalás kiapadhatatlan forrása vagy mindenki számára, és alkonyt nem ismerő szépség, tökéletes öröm a vég nélküli életben. Járjon közben értünk a Szeplőtelen Szűz, a húsvéti győzelem első és tündöklő gyümölcse, az új ég és új föld ragyogó hajnala, földi zarándoklásunk boldog kikötője.

Neked, mennyei, szent Atyánk, Fiadnak, Megváltónknak, a Szentléleknek, a Vigasztalónak minden tisztelet és dicsőség mindörökkön örökké. Ámen.

Pápaszem!

Mindenki, minden reggel tegye fel „pápaszemét”, és Ferenc pápa szemével tekintsen napjaira, hogy meglássa az irgalmasság tennivalóit, és ezáltal a maga kevesével építse az Isten országát.

A jubileumi év fontos jele a *szentgyónás* is. A bűnbocsánat szentségéhez való járulás – amely kiengesztel minket Istennel – az ő irgalmasságának közvetlen megtapasztalása. Rátalálunk a megbocsátó Atyára: Isten mindent megbocsát. Isten megért minket korlátainkkal együtt, megért minket ellentmondásainkkal együtt. Sőt, szeretetével azt üzeni nekünk, hogy éppen akkor, amikor elismerjük bűneinket, még közelebb van hozzánk, és arra biztat, hogy nézzünk előre, sőt még azt is mondja, hogy amikor elismerjük bűneinket és bocsánatot kérünk, ünnep van a mennyben. Jézus ünnepe rendez: ilyen az ő irgalmassága! Ne veszítsük el bátorságunkat! Haladjunk előre!

Egy újpesti orvos nyomában

2013 augusztusában egy véletlen folytán a szekrény aljából előkerültek nagyapám, Dr. Bernolák Béla a Don kanyarból írt levelei.

Ennek kapcsán kezdtem kutató munkába. Elhatároztam, hogy kilátogatok a Rudkinoban található központi katonai temetőbe, ahol márványtábla őrzi nagyapám emlékét. A kutató munkában nagyon nagy segítségemre volt Dr. Hollósi Antal főorvos úr, a Hadtörténeti Múzeum tudósai és Varga László, moszkvai Véderő Attasé. Az elhatározást 2014 januárjában tett követte. Ekkor eljutottam Boldirjevka, az első központi katonai temetőbe és Rudkinoba, a második központi katonai temetőbe. Megható érzés volt Rudkinoban látni a feliratot a fekete márványtáblán. Ott fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy tavasszal visszamegyek, hogy erről az útról készítek

egy fotósorozatot és egy filmet. Még annak az évnek májusában újra Moszkvában jártam egy budapesti fotókiállításom kapcsán és ide már elkísért egy operatőr, egy történész és egy riporter is. Ekkor eljutottam arra helyre a Don kanyarban, (Moszkvától 600 km-re) ahol az oroszok áttörték a frontvonalat, és jártam azon a helyen is, ahol a magyarok kiépítették a tűzfészket. Hosszú munka árán elkészült a fotósorozat és a film. A fotósorozatból, a történelmi leiratokból, és az eredeti levelekből készítettem egy könyvet is. Az első bemutató 2014 decemberében, Fóton, a Károlyi Körben volt. A következő kiállításomra 2015 februárjában Újpesten került sor. Ezzel párhuzamosan a kiállítás egy részét bemutatták Moszkvában is. Elhatároztam, hogy a magyar hősök emlékét megőrzöm, és próbálok tradícióvá tenni egy megemlékezést minden év januárjában.

Az első megemlékezés 2016. január 17-én lesz. 18 órai kezdettel lesz szentmise a II. világháborúban elhunyt magyar hősök emlékére, és ezt követően a plébánián egy beszélgetés után bemutatásra kerül az „Egy újpesti orvos nyomában” c. filmem. A szentmisére, az azt következő beszélgetésre és filmvetítésre mindenkit nagyon sok szeretettel várok.

ifj. Bernolák Béla

Vasárnap és ünnepnap a férfiaknak

Ez a felírás a munkácsi székesegyházból való. Azért jutott az eszembe, mert templomunkban most az ülőpárnák felújítása kapcsán feltették a kérdést: Miért van az, hogy a baloldali padtömbben nincsen akasztó? Hova tegyék le a hölgyek a retiküljüket? Nos, a jobboldalin van akasztó, de nem retikülnek. A jobb oldal volt a férfiak padtömbje. A férfiaknak le kell venni kalapjukat, sapkájukat a templomba belépéskor. Ez tehát kalaptartó volt anno. Mivel a nőknek nem kell levenni sapkájukat, kalapjukat, így az ő oldalukra nem is készült kalaptartó gomb, akasztó. Persze, azóta megváltozott a világ. Közösen, egymás mellé ülnek le férfiak és nők, és kevesen hordanak kalapot.

Étel - szeretet: történet karácsonyra

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy édesanya. Az édesanyjának is volt egy édesanyja. Az édesanyját Annának, az ő anyját Matildának hívták.

Anna egy napon leányt szült. A lányát Zsófiának nevezte el. Zsófia édesapa nélkül jött a világra, ölelő karjába apja őt nem vette. Eltaszította magától gyermekét és annak anyját. Azonban az édesanya gondos szeretetével, mint valami védőburokkal körülvette pici lányát. Megetette, pelenkázta, virrasztott fölötte, amikor beteg volt, énekelt, mesét mondott, egyszerűen SZERETETT.

A kis Zsófi szépen cseperedett. Minden hétvégén elmentek meglátogatni a nagymamát.

Matilda nagyon precíz nagymama volt. Az udvarát és a házát is rendben tartotta, gondosan ügyelt a tisztaságra.

Anna délben megetette Zsófit, hogy teli gyomorral menjenek a nagymamához. Bár megkérdezte őket Matilda, hogy éhesek –e, de erre mindig azt a választ várta:

„Nem, köszönjük, jóllakottan érkeztünk”.

A nagymama mondása az volt: „Ne enni gyertek a házamba!”

Persze a kis unoka sosem a várt szöveget mondta, gyermek léte nem az illem szerint válaszolt, ő őszintén elmondta, ha éhes és örült a nagymamától kapott ételnek. Szerette annak ízét, illatát. Szívta volna magába a nem létező szeretetet.

A nagymama ilyenkor lekorholta lányát:

„Lányom, ti csak enni jöttök ide, nem szégyellitek magatokat?! Egyetek otthon! Milyen dolog éhesen jönni hozzám?”

Matilda a lányát állandó lelki terrorban tartotta. Gyakran becsmérelte azért, mert szerelemgyereket szült.

Az édesanya egyedül, saját erejéből nevelte, taníttatta lányát. Erős nőként viselte a mindennapok megpróbáltatásait. Sokat nevettek is azért a kis Zsófiával. Mindketten nagyon szerették az állatokat. A jólelkű édesanya megengedte, hogy a lánya kis kedvenceket hozzon haza. Volt papagájuk, tengerimalacuk, macskájuk, halaik, még kacsájuk is. De a legkedvesebb állatuk egy örökbefogadott keverék kutya volt.

Anna azonban sokszor tűnt szomorúnak. Hiányzott valami, vagy valaki az életéből. Zsófi

nem értette, miért szomorkodik időnként az édesanyja.

Teltek, múltak az évek. A kislány egyre érettebb lett. Egy napon azt mondta Annának: „Tanulni akarok, anyám. Egyetemre megyek. Tudni szeretném, hogy hogyan működnek a sejtek, miből állnak a molekulák, mi az élet. Kíváncsi vagyok mindenre, ami a látható dolgok mögött van.”

És akkor a leány vállára akasztotta a tarisznyát, elhagyta szülőházát és otthonát, hogy megszerezzen minden tudást, amit a bölcsek át tudnak neki adni.

Anna úgy érezte, nem maradt senkije. Egyre csak szomorkodott. Próbált maga mellé férfit találni, de nem lelt olyanra, aki őt igazán szerette volna. A kislány pedig egyre okosabb, tanultabb lett. Mesélt Annának az élet keletkezésének biológiai, geológiai oldalairól, az atomokról, a világmindenségről. Zsófi látta, hogy anyja szemében nem csillan meg a fény, amikor nagy odaadással ömlöttek a száján a tudományos gondolatok. Gyakran ki is ment a szobából jó anyja, miközben épp egy tudományos problémát fejtegetett. Eltávolodtak egymástól. Nem is csoda, hiszen más életet éltek. Az anya középszerű, zárt világban, ő pedig a tudomány érdekes sokszínűségében. Valami visszafordíthatatlanul megváltozott. Többé nem nevetgéltek együtt.

Az egyetem után a lány tudományos munkát végzett és férjhez ment, Anna pedig egyedül éldegélt kutyájával egy belvárosi lakásban.

Anna lelke egyre és egyre sötétebb lett. Zsófi férjét, Pétert nem szívelte, hiszen elvette az ő egy szem kicsiny lányát, pedig ő azt hitte, egyszer majd minden olyan lesz, mint régen, mint amikor Zsófi piciny volt. De nem lett olyan soha többé. Soha nem jön vissza a múlt, az elvesztegetett idő, de helyette ott van a holnap. A lány pedig a mának és a holnapnak élt, építette, szépítette férjével a közös életüket.

Zsófi, férjével hétvége meglátogatta Annát és a kutyát.

Anna már egy ideje a kutyájának élt. Elhalmozta minden jóval. Nyúlhúst főzött neki, fekhelyet alakított ki számára a szoba minden szegletében. Órákon át sétáltatta, simogatta, szeretgette. Lelke minden szeretetével elhalmozta.

Anna édesanyja, Matilda az egyik éjjel álmot látott. Megjelent neki a halál. Ettől a naptól kezdve a betegség minden apró tünetétől halálosan megijedt. Egész nap csak siránkozott, hogy ő milyen beteg, lehet, hogy ma éjjel meghal. Anna ettől kezdve minden szabadidejét Matildával és Matilda kutyájával töltötte, hogy lelkileg megerősítse az édesanyját. Észre sem vette, hogy a nagy törődés közepette egyre jobban megszállja a lelkét Matilda gonoszsága. Matilda kínozza, fojtogatta lányát a lelkéből feltörő keserűséggel, a halállal való fenyegetőzéssel. Savanyú, megkeseredett, önző öregasszonnyá vált magányában Matilda. Annát pedig magával rántotta a mocsárba.

Eljött a karácsony. A két keserű asszony nem készült az ünnepre. Őket nem járta át a szeretet, Jézus születésének boldogsága. Még a szikrája sem jelent meg a lelkükben az áldozatnak, odaadásnak, várakozásnak. Kettesben voltak egész nap. Este meglátogatta őket Zsófi és a férje, Péter. Fáradtak voltak, Zsófi aznap is dolgozott. Jó lett volna megpihenni, szeretetben eltölteni ezt az estét.

Leültek hát a konyhaasztalhoz. De az asztalon nem volt semmi. Anna és Matilda a kutyákat ölelgették. A kutyák elé tányért tettek és jó étvágyat kívántak nekik. Ezután kedves kis falatkákkal kínálták az állatokat. Egyet az egyiknek, egyet a másiknak, egyet az egyiknek, egyet a másiknak és így tovább...

Zsófi süteményt hozott a családtagjainak. Ők fintorogva elvettek egyet-egyét.

Ők nem kínáltak. Ők nem adtak. Bizony, egy pohár vizet sem tettek Zsófi és Péter elé.

Zsófi szomorúan nézett a két asszonyra. Szánta őket, mert nem segíthet. Zsófi látta Istent, de a két öregasszony elsüllyedt a keserűség mocsarában. Pedig bennük is ott van Jézus. Ha felnyitnák a szemüket, látnák, hogy milyen szép, szerető családjuk van.

„Az étel, áldozat. Ételt adni annyit jelent, mint szeretetet adni” - gondolta Zsófi.

„Jézus feláldozta magát értünk. A testét és véréát adta. Idegeneknek. Embereknek, akik nem rokonok, nem testvérek, úgyszólván semlegesek. De éppen ez az, ami nagyszerű... ezt nem értette meg a két öreg.”

Utószó Zsófitól:

Karácsonykor ételt osztanak a szegényeknek, otthontalanoknak, kitalizáltaknak. Mellettetek állok, kitalizottak. Én, Zsófi.

Köszönöm, Uram, hogy megmutattad, milyen kitalizottnak lenni, hogy értékeljem azt a szeretetet, amit a férjem által nekem adtál. Köszönöm, hogy olyan férjet választottál nekem, aki fényt gyújt a szívemben és segít, hogy a közelemben élők keserűsége ne férközzön be a lelkembe. Köszönöm, Istenem, hogy gondoskodsz rólam és nem hagysz magamra. Ez az én imám Tehozzád.

Kovács Katalin

Farsangi mulatságok a plébánián minden korosztálynak!

2016-ban korán jön a nagybőjt. Emiatt a farsangot sem lehet ám akármeddig húzni! Plébániánkon január 30-án tartjuk a mulatságokat. A babák, ovisok és iskolások számára külön-külön programmal készülünk, velük délután 4 és este fél 7 között találkozunk. Nagyon fontos, hogy idén is jelmezben érkezzenek a gyerekek, mert a tavalyihoz hasonlóan most is lesz jelmezbemutató. A felnőttek sem maradnak ki a szórakozásból, őket este fél 8-ra várjuk, az ifjaktól a nyugdíjas korosztályig! A programok között reményeink szerint mindenki megtalálja a kedvére valót.

A kisgyerekeseknek vigyázók szervezésével próbálunk segíteni, hogy minél többen vegyenek részt. A dátum felírása mellett figyelni kell a levelező listát is: a farsangokra

való jelentkezéshez ott fogjuk elküldeni a meghívót és a tudnivalókat.

Forstner Bertalan

Adventi koszorúkötés a plébánián

Plébániai filmklub

Nagy örömünkre szolgál, hogy 2016-ban újtjára bocsáthatjuk plébániánk filmklubját! Tisztában vagyunk vele, hogy sokak vágya teljesül be ezzel, és a szervezők remélik, hogy nem okoznak majd csalódást.

A filmklub központi gondolata a „találkozások” lesz. Ez adná a sorozat tematikáját, azaz erre a vezérfonalra lennének felfűzve az egyes alkotások. Elképzeléseink szerint havonta egy vetítés lesz szombatonként, az esti mise után, amelyeket kötetlen beszélgetés, megosztás követne. A kínálat nem kíván egy vélt közízlésnek megfelelni, sokkal inkább elgondolkoztatni szeretnénk mindazokat, akik eljönnek. Alább az első néhány alkalomra szánt filmek rövid ismertetését olvashatják.

január 16.

A tökéletes idegen (2005, Jefferson Moore & Shane Sooter)

Nikki az ügyvédnö váratlan vacsorameghívást kap egy előkelő étterembe. Az aláíró: Jézus Krisztus. Eleinte kételkedik, és holmi átverésnek tartja az egészet, mégis elmegy. Az idegen férfival töltött este során számos

nyugtalanító kérdés (és talán válasz) szóba kerül.

február 13.

Éjszaka a földön (1991, Jim Jarmusch)

Öt világváros, öt taxis, öt fuvar. A véletlenszerű találkozásokból kialakuló kapcsolatok hol bohókásan, hol szomorúan, hol pedig tragikomikusan alakulnak. A film érdekessége, hogy a szereplők azon a nyelven beszélnek, ahol a cselekmény játszódik (finnül tudók előnyben).

március 12.

Ments meg, Uram! (1995, Tim Robbins)

Egy halálraítélt bűnöző (Sean Penn) levelet küld egy apácának (Susan Sarandon), hogy nyújtson neki lelki támaszt a börtönben. A nővér feltett szándéka, hogy segítsen a magát ártatlannak valló férfin, és megmentse a kárhozattól a lelkét. A film igaz történet alapján készült.

Reméljük, ez a beharangozó többek érdeklődését is felkeltette. Egyben bátorítunk mindenkit, hogy a folytatásra vonatkozó esetleges ötleteit ossza meg a szervezőkkel.

Gáspár Tibor, Mózes Csaba, Tóth Bálint

Az orgona-felújítás margójára

Ez év szeptember 12-én az avató koncerttel, amelyet Deák László érdemes orgonaművész – a pesti ferencesek orgonistája – tartott, új korszak kezdődött orgonánk életében, és vele együtt egyházközségünk szent zenei szolgálatában, liturgiánkban is. A liturgiában az orgonával elsősorban énekeket kísérek. Nem szabad, hogy az orgona hangja felülkerekedjen az éneken, az isteni dicséreten. Sok esetben templomunkban ez nem így van, és néha hangosabb az orgona hangja, mint egy mennyei kórus, amely Isten trónja előtt zengi a dicséret dallamait. Ennek oka és magyarázata van. A hangszer hangképeit megvizsgálva azt állapíthatjuk meg, hogy bennük van a mélység, a magasság, az öröm, a sírás, és még sok metaforikus kép sorolható el róluk. Tragikus

állapotának köszönhetően oly sok éven át hallgatott ez a hangszer, hogy most a felújítás után szinte életre kelnek a „hangszerek királynőjének” koronadíszei, a magas, és csilingelő, csillogó hangszínek. Orgonánk 2790 síppal bír. Ez a Rákospalota – Újpesti esperesi kerület legnagyobb orgonája. Cél, hogy szépségeit mindenki megcsodálhassa, és általa közelebb emeljük az áhítatos lelkeket Urunk felé.

A jól sikerült felújítás híre már bejárta szinte egész Budapestet. Ezt követően, egy vasárnapi esti mise után feljött a karzatba egy úriember. Jól öltözött, öltönyös úriember, első ránézésre művelt, hangszerbarát. A bemutatkozás, kézfogás után döbbenet álltam a karzat közepén, és gondolatban rögtön vissza is utaztam 1989-be. Az utazás

szükségességéről néhány sorral később tudósítok.

Solymosi Ferenc – számomra egyáltalán nem ismeretlen, de nevéről csak elbeszélésben, olvasataimban hallottam - személye állt velem szemben, aki az országos műemlékvédelmi hatóság hangszerész ágának az organológusa, orgonák kutatója. 1947-ben született, Veszprémben, hétgyerekes családban. A Liszt Ferenc Zeneakadémia orgonaművész tanszakának elvégzése után több mesterkurzuson vett részt, és a számos posztgraduális képzésnek köszönhetően a magyar hangszerész szövetség orgona tagozatának egyik rendes tagja is lett. A magyarországi hangszerész képzést több tantervével és tankönyvével segítette elő. 1985-89-ig a MTA Soros Alapítvány ösztöndíjával, három társával együtt Magyarország orgonaállományának felmérésében vett részt. Ennek eredményeként 1990-ben állítja össze Magyarország orgonajegyzékét. 1992-től az orgona szakterületén igazságügyi szakértő. Több orgona készült el tervei alapján. Mint előadóművész rendszeresen koncertezik idehaza és külföldön. Számos rádió- és lemezfelvételen működött közre.

A mise után Feri bácsi orgonánkat kipróbálva, elismerően beszélt hangjáról, a játszóasztal kivitelezéséről, az apró részletekről, a karzat felújításáról. Na és akkor most jön képbe az én gondolatbeli visszautazásom, amelyet szóban szóvá is

tettem az előttem álló úriembernek. 1989-ben fejeződött be az a kutató munka, amelynek eredménye Magyarország összes orgonáiról, annak állapotáról egy jegyzék. Ennek a jegyzéknek az utómunkája pedig egy 2005-ben megjelent színes képes könyv, társszerzője Feri bácsi. Ez a könyv a korábban jegyzékbe vett orgonákról ad színes képes beszámolót. Újpesti viszonylatban csak a Baptista templom orgonája kapott benne helyet. Feltettem a kérdést Feri bácsinak, hogy egy ekkora hangszer, a mi hangszerünk miért nem nyert megemlítést, miért volt érdektelen? Feri bácsi őszinte válasza: „*Most már én is nagyon sajnálom*”. Ez a mondat számomra a legnagyobb elismerés, és kérem a kedves híveket, hogy fogadják e mondatot olyan nagy szeretettel, mint amilyen nagy szeretettel és tisztelettel van Feri bácsi azóta is az Újpesti Főplébánia iránt. Tiszteletét és nagyra értékelését fejezte ki a plébános és a hívek iránt, hogy megvalósították a nagy álmot, megmentettek egy nagy hangszert az enyészettől. Azóta is kapcsolatban állok Feri bácsival, és kezdetét vette egy tervezgetés, hogy 2016-ban egy ünnep alkalmával ő szólaltathassa meg templomunk hangszerét, koncertezhessen rajta. Remélem, hogy Ország Sándor orgonaépítő által épített, és 2012-2015 között teljesen felújított „királynő” koronaékszere még sok-sok éven át fényesen csillogva ragyogja be lelkünk mélyét, és emeli templomunk egyházzenei szolgálatának minőségét. - *Tarcsi Veres Attila kántor*

Ferenc pápa az Irgalmasság kapujában Szent Péter Bazilika, 2015, december 8.

Plébániai zarándoklat Rómába

Zarándoklatot szervezünk Rómába, előre láthatólag április 20-28 között, autóbusszal, félpanziós ellátással. Padova, Assisi, Siena, Orvieto, Castelmonte kegyhelye, az első világháborús magyar emlékmű is szerepelne a programban. Rómában az összes szentkapu, a pápai Úrangyala imán való részvétel, Vatikán is szerepel e programban.

Költség előreláthatólag 40.000 Ft és 410 euró alatt lesz. A 410 euró, jelenleg kb. 127.000 Ft. Bizony spórolni kell rá! Részletek hamarosan!

Ugye mindenki szeretné átlépni az Irgalmasság szentévi kapuját, találkozni a Szentatyával? Ezekre előzetesen regisztrálni kell. – Itthon is szervezünk zarándoklatokat szentkapukhoz.

Szent II. János Pál pápa terem

A budapesti lengyel plébánián volt egy Szent II. János Pál pápa kép, mely feleslegessé vált számukra, mivel kaptak egy nagyobb, szebb képet a Szentatyáról. Ezt a képet odaajándékozták plébániánknak. A képet az új plébánia emeleti nagytermében szeretnénk elhelyezni, egy mottóval, János Pál pápa mondatával a főfalra. Mégpedig január 10-én, a 9 órai szentmise után, egy kis ünnepséggel egybekötve. Íme, a kép, ami a falra fog kerülni, János Pál pápa közismert képe.

Évek, évfordulók és a Szentév

Az Irgalmasság szent éve, olyan év, mint a Biblia éve volt, vagy a papság éve, vagy Szent Erzsébet, vagy Szent Márton éve? – Nem.

A Szentév nem évforduló. Ez a kegyelem éve. A Szentév teológiájában a zsidó Jóbéli évre megy vissza. 50 évenként mindent, ami megváltozott, az eredeti állapotába kellett visszaállítani. Visszaadni az elvesztett földet, akár zálogosították, akár eladták, az eredeti tulajdonosának. A szentév is szeretné visszaállítani az emberben a mindazt, ami elromlott, ami megsebezte lelkünket. Például bűncsúkkal. Szentatyánk, a Szentév nagyböjti időszakában az Irgalmasság Misszionáriusait küldi majd el világszerte, vagyis olyan papokat, akiket „felruház olyan tekintéllyel, miszerint megbocsáthatnak olyan bűnöket is, amelyek alól a feloldozás joga az Apostoli Szentszéknek van fenntartva”. „Jelei lesznek annak, hogy az egyház anyai gondoskodással van Isten népe iránt”.

A VIII. Bonifác pápa által 1300-ban első alkalommal kihirdetett Jubileum azt sugallja, hogy az ilyen vallásos események a középkori mentalitásnak és érzékenységnek valók. Ezzel ellentétben, ha odafigyelünk a Szentlélek jeleire a világban, észre kell vennünk, hogy a szentévek az Egyház kegyelmi megújulásának lépéseit mutatják. A zarándok nép a Megváltás érdemei miatt a jubileumi búcsú bűnbocsánata által átléphet az Égi Jeruzsálem kapuján.

Az évek során egyre többen zarándokoltak el az Első Apostol sírjához, minthogy 1300-at követően szinte lehetetlenné váltak a szentföldi zarándoklatok. Róma már a IX. századtól a bűnbánó zarándokok kedvelt célja volt. A Jubileumok egyre sűrűbben követték egymást, a 100-ról 50-re, majd 25 évre csökkent köztük a különbség. Növekedett viszont a búcsúhelyek száma, amelyeket a jubileumi zarándoklatokra kijelöltek, és változtak a búcsú elnyerésének feltételei.

A mostani Szentév rendkívüli, mert nem a 25 évenkénti sorba áll be.

Főplébániai Hírlevél, az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszakos lapja.

Megjelent 660 példányban. Szerkesztette Horváth Zoltán plébános. A következő lapszám nagybőjtire jelenik meg. – Friss hírekért keresse honlapunkat: www.egekkiralyneja.hu

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Ünnepi miserend

December 25. karácsony ünnepe

9; 11; és este 6 órakor

December 26. Szent István vértanú

reggel 9 és este 6 vasárnap előesti mise

December 27. Szent Család vasárnapja

9 óra családok megáldása,

11 óra, és este 6 óra

December 28. 29. hétfő-kedd

este 6 óra

December 30. szerda, este 6 óra, igeliturgia

December 31. szilveszter

este 6 órakor év végi hálaadás

Január 1, péntek

Újév, Szűz Mária Istenanya főünnepe

9; 11; és este 6 óra

Január 2. szombat

reggel 1/2 8 és este 6 órakor előesti mise

Január 3. karácsony utáni 2. vasárnap

9, 11; és este 6 óra

Január 6. szerda

Vízkereszt, Urunk megjelenése főünnepe

kedd este 6 órakor vigília mise, és

szerda reggel 1/2 8 és este 6 óra

Január 17- 23. az ökumenikus imahéten

hétfő - kedd - szerda – délután 5 óra

A többi időpontban a szokásos miserend lesz!

Az idei év számokban

Házasultak:

Idén összesen 22. (tavaly: 25, 2005-ben: 8)

Kereszteltek:

Idén: 78. (tavaly: 61, 2005-ben: 69)

Elhunytak:

Idén: 101. (tavaly: 74, 2005-ben: 132)

Elsőáldozó gyerekek száma: 10

Katekumenek:

10 felnőtt keresztelkedő, és két felnőtt elsőáldozó volt ebben az évben.

Az előző lapszám óta kereszteltek

Haga Vincent, 6 hónapos, és testvére **Haga**

Zsolt, 5 éves, szüleik: Haga Zsolt – Ónodi

Gabriella

Szabó Attila, 5 hónapos, szülei: Szabó Attila – Hajzer Andrea

Kenéz Zsombor, 1 éves, szülei: Kenéz

Balázs – Cs. Kiss Zsófia

Varga Mirabella, 5 hónapos, szülei: Varga

Norbert – Drincso Beáta

Szabó Hanna, 6 hónapos, szülei: Szabó

Zoltán – Mihályi Bernadett

Héczei Donát, 1,5 éves, szülei: Héczei

András – Bolyós Szilvia

Bódi Roland, 5 hónapos, szülei: Bódi Roland

Szilveszter – Balogh Mária Szonja

Balogh Tifani Krisztina, 2,5 éves, és

testvére **Balogh Kiara Dzsesszika** 1,5 éves,

szüleik: Balogh Zsolt – Horváth Krisztina

Németh András János, 2 hónapos, szülei:

Németh Ádám – Nagy Bernadett

Az előző lapszám óta elhunytak temetési sorrendben

Varga Mihályné Vadon Erzsébet, 81 éves

Garai Lajosné Formstram Gizella, 89 éves

Mátyás József Sándor, 89 éves

Bekő Ferencné Szabó Erzsébet, 65 éves

Varga Jenő, 68 éves

Stramszky László, 79 éves

Boross László, 89 éves

Mészáros Józsefné Kucsera Etel, 97 éves

Varga György, 69 éves

Bakó Gézáné Tóth Irén harmad rendi „Unum

Társaság” szerzetese, 85 éves

Pásztói József, 87 éves

Strbák István, 54 éves

Kiss Lajosné Takács Julianna, 93 éves

Pilz Ferencné Pusztai Erzsébet, 87 éves

Hartmann Gyuláné Molnár Katalin, 88 éves

Pinczésné Wéber Éva, 61 éves

Barna Mihályné Jurecska Mária, 80 éves

Két buzgó hívőnk is elhunyt:

Mogyoróssy Ferencné dr. Szabó Mária, 80 évesen hunyt el.

Hima Istvánné Magdika: 88 évesen hunyt el,

január 8-án du. 2-kor temetjük a Salkaházi

Sára templomban.

Adj Uram örök nyugodalmat nekik!

Minden kedves hívőnknek áldott, békés karácsonyt és Istenáldotta új esztendőjét kívánunk!